

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Roman Kuczyński

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z wniosku A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o emeryturę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 stycznia 2012 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 6 lipca 2011 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2011 r., Sąd Apelacyjny odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., wobec nieusunięcia wskazanych braków w terminie, skargę kasacyjną wnioskodawcy A. S. od wyroku tego Sądu z dnia 6 lipca 2011 r., w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, o emeryturę. W ocenie Sądu Apelacyjnego pełnomocnik wnioskodawcy nie wykonał zarządzenia Sądu z dnia 10 czerwca 2011 r., wzywającego go do złożenia 2 odpisów skargi kasacyjnej w terminie 7 dni pod rygorem jej odrzucenia, bowiem nadesłane egzemplarze skargi nie były odpisami wniesionej skargi kasacyjnej, a jedynie podobnymi w treści, ale różniącymi się w sposób istotny pismami procesowymi (uzasadnienie

zarzutu trzeciego jest odmienne od treści przedstawionej we wniesionej skardze kasacyjnej, podobnie uzasadnienie zarzutu czwartego różni się konstrukcją wyводу). Sąd drugiej instancji powołał się na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 13 stycznia 2009 r. II PZ 37/08 (niepublikowane), według którego nieprawidłowe wykonanie wezwania do usunięcia braków skargi kasacyjnej jest niezpełnieniem braków w myśl § 2 art. 398⁶ k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik wnioskodawcy zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 k.p.c. „w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c.” i w związku z art. 130 § 1, art. 316 § 1 i art. 165 § 2 k.p.c. Ponadto wskazując na przepis art. 380 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 w związku z art. 398²¹ k.p.c. wniósł o rozpoznanie i uchylenie zarządzenia Sądu Apelacyjnego z dnia 10 czerwca 2011 r. w zakresie punktu 4 sentencji, a także uchylenie postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 6 lipca 2011 r. o odrzuceniu skargi kasacyjnej. Pełnomocnik wniósł także o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu ze znajdującej się w aktach sprawy koperty przesyłki poleconej o numerze nadania ... z dnia 4 lipca 2011 r. celem ustalenia terminu złożenia wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braku formalnego skargi kasacyjnej przez nadesłanie jej dwóch odpisów.

W uzasadnieniu zażalenia pełnomocnik wnioskodawcy, powołując się na art. 398⁶ § 1, art. 130 § 1 lub art. 207 § 3 k.p.c., wskazał, że adresatem zobowiązań nakładanych przez sąd jest strona i tylko strona, nawet reprezentowana przez pełnomocnika procesowego, a nie jej pełnomocnik. Tym samym zarządzenie przewodniczącego Sądu Apelacyjnego z dnia 10 czerwca 2011 r. w niniejszej sprawie, w sposób rażąco narusza treść jednoznacznego przepisu art. 398⁶ § 1 k.p.c. gdyż wskazanie w punkcie 4 tego zarządzenia pełnomocnika strony, który nie jest podmiotem praw i obowiązków procesowych, jako adresata obowiązku uzupełnienia braku skargi kasacyjnej nie może wyrzeć skutków. Ponadto zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c. w związku z art. 130 § 1 k.p.c. w ocenie pełnomocnika należy stwierdzić, że wezwanie do uzupełnienia braków skargi kasacyjnej może dotyczyć jedynie braków, bez uzupełniania których nie jest możliwe nadanie skardze kasacyjnej prawidłowego biegu, a z żadnego przepisu o postępowaniu cywilnym nie wynika, aby dodatkowe odpisy skargi kasacyjnej z przeznaczeniem dla akt Sądu Najwyższego i Prokuratora Generalnego były potrzebne dla nadania jej biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Jak słusznie wskazał Sąd Apelacyjny w postanowieniu z dnia 6 lipca 2011 r., pełnomocnik wnioskodawcy nie wykonał zarządzenia Sądu z dnia 10 czerwca 2011 r. wzywającego go do złożenia 2 odpisów skargi kasacyjnej w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej, gdyż nadesłane egzemplarze skargi nie były jej odpisami, a jedynie podobnymi w treści, ale różniącymi się w sposób istotny pismami procesowymi. Przyznał ten fakt sam pełnomocnik wnioskodawcy w dołączonym piśmie przewodnim, pisząc, że „są one odzwierciedleniem treści zapisu komputerowego skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie wedle ostatniego stanu dostępnego aktualnie niżej podpisanemu. Mogą one zawierać pewne oczywiste niedokładności, które mogą wynikać z niezapisania ostatnich korekt przed wydrukiem ostatecznej wersji skargi kasacyjnej”. W ocenie Sądu Najwyższego, z art. 398⁴ § 3 zdanie drugie k.p.c. wynika jasno obowiązek dołączenia do skargi kasacyjnej dwóch jej odpisów przeznaczonych do akt Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego (chyba, że sam wniósł skargę). Odpis pisma procesowego to kolejny jego egzemplarz, który jest zgodny z oryginałem, przy czym – co podkreśla się w doktrynie – nie ma znaczenia, czy jest to kopia maszynowa, kserokopia czy wydruk komputerowy. Odpis pisma procesowego nie musi być podpisany ani poświadczony za zgodność z oryginałem przez stronę, jej przedstawiciela lub pełnomocnika procesowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2002 r., V CKN 1830/00, OSNC 2004, nr 1, poz. 9). Wnoszone odpisy pisma procesowego powinny jednak wiernie oddawać treść oryginału – gdyż tylko wtedy są rzeczywiście odpisami. Dokumentu nie odzwierciedlającego wiernie treści pisma procesowego nie można uznać za odpis, choćby strona, jej przedstawiciel lub pełnomocnik procesowy poświadczyła jego zgodność z pismem procesowym.

Tym samym, zarzutów zażalenia nie można uznać za zasadne.

W tym stanie rzeczy, gdy stanowisko Sądu Apelacyjnego zawarte w zaskarżonym postanowieniu jest trafne, należało orzec jak w postanowieniu, zgodnie z art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.